

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobce: **J. P.**, zastoupeného JUDr. Vladimírem Nedvědem, advokátem, se sídlem Štítného 1344, Kladno - Kročehlavy, proti žalovanému: **Magistrát města Kladna**, odbor výstavby, se sídlem náměstí Starosty Pavla 44, Kladno, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2006, č. j. Výst. 1057/06/Če/330, ze dne 20. 6. 2006, č. j. Výst. 1733/05/Če/330 a č. j. Výst. 621/2004/Če/330, ze dne 31. 7. 2006, č. j. Výst. 3443/06/Če/330, a o návrhu na vydání předběžného opatření, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 12. 2. 2008, č. j. 44 Ca 136/2007 - 49,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá shora uvedené usnesení Krajského soudu v Praze, kterým byl zamítnut jeho návrh na vydání předběžného opatření.

V kasační stížnosti stěžovatel uvádí, že v návrhu na zahájení řízení žádal krajský soud, aby předběžným opatřením upravil poměry tak, aby bylo zabráněno hrozící vážné újme, kterou specifikoval v přípisě ze dne 4. 2. 2008. Tímto přípisem byly podle názoru stěžovatele též odstraněny vady návrhu na vydání předběžného opatření podle požadavků soudu, a proto považuje zamítnutí návrhu za nezákonné z důvodu nesprávného posouzení právní otázky soudem a z důvodu vad řízení (§ 103 odst. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní /dále jen „s. ř. s.“/). Stěžovatel namítá, že nežádal, aby žalovanému bylo uloženo vydat předběžné opatření ve správním řízení, nýbrž aby soud zatímně upravil poměry účastníků tak, aby bylo žalovanému uloženo něco vykonat, konkrétně povolit předčasné užívání stavby podle § 83 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že žádost J. P., narozeného X, o nařízení předběžného opatření, byla zamítnuta rozhodnutím žalovaného č. j. 3443/06/Če/330 ze dne 31. 7. 2006, které bylo potvrzeno rozhodnutím Krajského úřadu Středočeského kraje č. j. SZ 119389/2006/KUSK ÚSŘ/Bas ze dne 24. 40. 2006. Dále žalovaný upozornil na skutečnost, že žalobce nemá k pozemku parc. č. 839 v katastrálním území Dubí u Kladna

a novostavbě rodinného domu na tomto pozemku žádná vlastnická ani jiná práva a v řízení je účastníkem pouze z titulu zástupce stavebníka, kterým je J. P. ml., narozen X.

Z obsahu soudního spisu zjistil Nejvyšší správní soud následující skutečnosti rozhodné pro řízení o kasační stížnosti.

Stěžovatel podal dne 8. 8. 2006 u Městského soudu v Praze návrh na zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. Výst. 1057/06/Če/330 ze dne 12. 6. 2006 o zamítnutí žádosti o povolení předčasného užívání stavby, rozhodnutí žalovaného č. j. Výst. 1733/05/Če/330 a č. j. Výst. 621/2004/Če/330 ze dne 20. 6. 2006 o přerušování řízení ve věci žádosti o uložení opatření na sousedním pozemku k provedení dokončovacích prací a rozhodnutí žalovaného č. j. Výst. 3443/06/Če/330 ze dne 31. 7. 2006 o zamítnutí žádosti o nařízení předběžného opatření k zatímnímu upravení poměrů účastníků řešenými soudy. V žalobě stěžovatel dále žádal o vydání předběžného opatření podle § 38 s. ř. s., kterým by bylo žalovanému uloženo „věc dát do zákonného pořádku co nejrychleji“.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2006, č. j. 7 Ca 223/2006 - 13, byla věc postoupena Krajskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému. Kasační stížnost stěžovatele proti tomuto usnesení byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2007, č. j. 6 As 6/2007 - 32.

Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 21. 1. 2008, č. j. 44 Ca 136/2007 - 40, byla žaloba na zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. 1733/05/Če/330 a č. j. 621/2004/Če/330 ze dne 20. 6. 2006 vyloučena k samostatnému řízení podle § 39 odst. 2 s. ř. s.

Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 22. 1. 2008, č. j. 44 Ca 136/2007 - 42, byl stěžovatel vyzván, aby do 15 dnů ode dne doručení usnesení odstranil vady návrhu na vydání předběžného opatření uvedením, čeho se stěžovatel konkrétně domáhá, tj. co má soud žalovanému nebo jiné osobě uložit vykonat, zdržet se nebo co má snášet (§ 38 odst. 1 s. ř. s.), a sdělením, jaká vážná újma mu hrozí. Přípisem ze dne 4. 2. 2008 stěžovatel požádal krajský soud, aby uložil žalovanému povinnost vydat na základě řešení předběžné otázky podle § 57 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a za podpory § 83 zákona č. 50/1976 Sb. předběžné opatření podle § 61 zákona č. 500/2004 Sb., a pokud tak žalovaný sám neučiní, aby předběžné opatření podle § 38 s. ř. s. vydal krajský soud. Stěžovatel uvedl, že nežádá, aby se žalovaný něčeho zdržel či aby něco snášel, nýbrž aby dodržoval platné zákony a „jejich aplikaci dle vyhlášek a ustanovení“. Vážnou újmu spatřoval stěžovatel ve způsobených škodách na majetku (přes 1 milion Kč) z důvodu nezákonného znemožnění užívání stavby, třebaže je již 10 let dokončena.

Ve výroku napadeného rozhodnutí krajský soud uvedl, že „návrh žalobce, aby soud uložil předběžným opatřením žalovanému vydat předběžné opatření podle § 57 a § 61 zákona č. 500/2004 Sb. a § 83 zákona č. 50/1976 Sb., a do doby vyřízení žaloby uložit žalovanému dát věc do zákonného pořádku co nejrychleji, se zamítá“. V odůvodnění napadeného rozhodnutí krajský soud uvedl, že z doplnění návrhu na vydání předběžného opatření ze dne 4. 2. 2008 není zřejmé, čeho se žalobce domáhá, a pokud se domáhá uložení povinnosti žalovanému vydat předběžné opatření ve správním řízení, není v pravomoci soudu takové předběžné opatření vydat. Stěžovatel byl poučen, že proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření lze podat kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud se zabýval v souladu s ustanovením § 103 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 a § 120 s. ř. s. nejprve

otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení, tj. zákonem stanovené podmínky pro to, aby mohla být kasační stížnost meritorně projednána. Jednou z podmínek řízení je i přípustnost návrhu.

Podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Jak se již vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém usnesení ze dne 28. 1. 2004, č. j. 1 Ans 2/2003 - 35, Sb. NSS 762/2006, je rozhodnutí o předběžném opatření rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání. Rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím, které slouží k zatímní (tj. přechodné) úpravě poměru účastníků (§ 38 s. ř. s.), a to do doby, než se změny poměry nebo než bude pravomocně rozhodnuto o věci samé. Dočasnou povahu má i rozhodnutí, jímž byl návrh na vydání předběžného opatření zamítnut.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť kasační stížnost je podle soudního řádu správního nepřipustná. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani skutečnost, že stěžovatel byl v napadeném rozhodnutí poučen o možnosti podat proti němu kasační stížnost. Jak se již vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém usnesení ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36, Sb. NSS 737/2006, nesprávné poučení soudu prvního stupně o tom, že kasační stížnost je přípustná, přípustnost kasační stížnosti nezakládá.

Pouze na okraj Nejvyšší správní soud dodává, že v dalším řízení bude třeba, aby krajský soud zkoumal i aktivní žalobní legitimaci stěžovatele, a to ve vztahu ke skutečnosti, že napadená rozhodnutí žalovaného byla vydána k žádostem J. P. mladšího, narozeného X. Bude třeba postavit najisto, zda rozhodnutí žalovaného mohla založit, změnit, zrušit či závazně určit stěžovatelova práva a povinnosti (žalobní legitimace podle § 65 odst. 1 s. ř. s.), a nebo zda byl či měl být stěžovatel účastníkem řízení, ve kterých byla rozhodnutí žalovaného vydána, a byl postupem žalovaného zkrácen na svých právech (žalobní legitimace podle § 65 odst. 2 s. ř. s.).

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu - kasační stížnosti - nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. května 2008

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu